29.11.2023 г. / 03:08:01

Вяра

Лъжесветците на XIX и XX век (цялата статия)

„**Щ**е дойде време, когато човеците не ще търпят здравото учение, но, водени от своите похоти, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха; те ще отвърнат слуха си от истината и към басни ще се обърнат.“ (2 Тим. 4: 3,4).

Можем с увереност да кажем, че **това време, за което говори апостол Павел ВЕЧЕ Е ДОШЛО**!

ВСЪЩНОСТ ТО Е НАСТЪПИЛО ОЩЕ В САМОТО НАЧАЛО НА XIX В., КОГАТО РУСКАТА ЦЪРКВА ПРИЕМА ЕРЕСТА НА ЕДИНОВЕРИЕТО, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВА ПРИЕМАНЕ НА ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕРАЗКАЯНИ ЕРЕТИЦИ СТАРООБРЯДЦИ. ТАЗИ ЕРЕС ПРЕМИНАВА И КЪМ ВСИЧКИ, КОИТО ВЪПРЕКИ ЕДИНОВЕРИЕТО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА ПОДДЪРЖАТ ЕВХАРИСТИЙНО МОЛИТВЕНО ОТНОШЕНИЕ С РУСКАТА ЦЪРКВА!

В тази статия ще разкрием част от лъжеучителите и псевдосветците на еретическото единоверческо синкретично псевдоправославие, **ГЪДЕЛИЧКАЩИ СЛУХА НА**

РАЗПУСНАТИТЕ И ПОХОТЛИВИ СЪВРЕМЕННИ ТЕХНИ НАСЛЕДНИЦИ.

Много красноречив факт е, че когато Димитрий Александрович Брянчанинов (т. нар. „епископ“ Игнатий) тръгва да търси духовен наставник, в манастира на който да се замонаши, **ТОЙ НЕ ПОПАДА НА ТАКЪВ ЧОВЕК**! Това се случва повече от седем години ПРЕДИ кончината на Серафим Саровски. Бъдещия известен руски „архиерей“ пише по-късно в своите „Аскетически опити“, че обиколил манастирите на Русия, но НЕ НАМЕРИЛ ЖИВ СЪСЪД НА БОЖИЯ ДУХ!

Това обстоятелство е много съществено и то е свързано С ЕДИН МНОГО ПО-ДЪЛБОК И ПО-СТАР ПРОБЛЕМ – В Русия още в 1800 г. има приемане на еретици единоверци старообрядци за духовно окормяване от Руската църква, „узаконено“ чрез официален акт на Московския митрополит Платон. ПРИ ТОВА ЕРЕТИЦИТЕ НЕ СЕ ПОКАЙВАТ, НЕ СЕ ОТКАЗВАТ ОТ СВОЕТО **БОГОХУЛНО НЕПОКЛАНЯНЕ НА СТРАСТИТЕ ХРИСТОВИ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ВТОРИЯ И СЕДМИЯ ЧЛЕН НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА**, ОТ ПРОМЕНЕНОТО „БОГОСЛУЖЕНИЕ“, ДВУПРЪСТНОТО КРЪСТЕНЕ И ЗНАМЕНИЕ, ДВУКРАТНО ПЕЕНЕ НА АЛИЛУЯ, НЕПРИЗНАВАНЕ НА КРЪСТА, АКО НЕ Е ОСМОКОНЕЧЕН, НЕЧЕТЕНЕ НА АКАТИСТИ И ОТ ДРУГИТЕ СИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЗАБЛУДИ. СТАРООБРЯДЧЕСКАТА ЕРЕС Е ЯСНО ИЗОБЛИЧЕНА И ПРОКЛЕТА С АНАТЕМА ОТ ГОЛЕМИЯ МОСКОВСКИ ЦЪРКОВЕН СЪБОР (1667 г.).

ТОЕСТ ОЩЕ В 1800-ТА ГОДИНА РУСКАТА ЦЪРКВА ПРИЕМА ОБЩЕНИЕ С НЕПОКАЯЛИ СЕ ЕРЕТИЦИ И ПОЛАГА НАЧАЛО НА НОВА ЕРЕС НАРЕЧЕНА ЕДИНОВЕРИЕ.

ЕДИНОВЕРИЕТО, ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ПО-НОВАТА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА, „УЗАКОНЯВА“ ЕВХАРИСТИЙНО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИ, БЕЗ ТЕ ДА СЕ ПОКАЯТ И ДА СЕ ОТКАЖАТ ОТ ЗАБЛУДИТЕ СИ! Това е догматически синкретизъм, който ПОСТАВЯ ОСНОВИТЕ НА ПОЯВИЛИЯ СЕ В КРАЯ НА СЪЩИЯ ВЕК ИКУМЕНИЗЪМ.

Единоверческата ерес довежда и до повреда на духовния взор в членовете на руската църква. Както писахме вече, Игнатий Брянчанинов споделя, че не могъл да намери за наставник боговдъхновен старец – жив съсъд на Божия Дух. Самият той започва да вкарва плътски умувания и заблуди в своите произведения, които явно противоречат на православното Предание. Брянчанинов се опитва да обясни със съвременни научни доводи духовния свят.

Характерна е описаната от него някаква „ОТНОСИТЕЛНОСТ“ НА БЕЗПЛЪТНОСТТА, някаква ГАЗООБРАЗНОСТ, „ФИНА“ МАТЕРИАЛНОСТ И ПРЕДМЕТНОСТ НА АНГЕЛИТЕ:

„Относно безплътността на сътворените духове. Светото писание и светите отци постоянно ги наричат безплътни и нематериални, но те се наричат така САМО ОТНОСИТЕЛНО: спрямо грубите човешки тела и спрямо грубия материален свят… те са безплътни тела, или, СПОРЕД РАЗБИРАНИЯТА НА НАШЕТО ВРЕМЕ, ГАЗООБРАЗНИ.

След като се съгласихме, че ангелите са ограничени, необходимо е да приемем, че ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТРАНСТВОТО ТЕ ИМАТ ФОРМА, а по отношение на фиността на природата те имат известна степен на тази финост,..

какво виждаме в този толкова чувствен свят, който наричаме

с такава сигурност видимия свят? Ние виждаме в него само най-малката част от ПРЕДМЕТИТЕ, нищо в сравнение с цялото. И телескопът и микроскопът, ни изобличават в това. Уличават ни и нашето обоняние и осезание, които усещат газове, които са невидими за окото, и по този начин разкриват тяхното съществуване, което е скрито от погледа;.. ние сме изключително ограничени в нашето виждане, неспособни да видим нито един обект в истинската му форма, невиждащи газове чрез тяхната финост…“

„Слово о смерти“ - Игнатий (Брянчанинов)

В *„Допълнение към "Словото на смъртта"“* Игнатий Брянчанинов продължава своите еретически излияния, като споменава, че „душите са разумни (умствени) ТЕЛА“, „духът на човек има същия образ (фигура) като тялото, духът се излива във всички части на тялото“, и че „душата е в известен смисъл тяло“.

От къде всъщност произлизат езическите идеи, ОПИСАНИ В ПРОИЗВЕДЕНИЯТА НА БРЯНЧАНИНОВ, Е РАЗЯСНЕНО И ИЗОБЛИЧЕНО ОТ СВЕТИ ИОАН КАСИАН РИМЛЯНИН:

„Мнението, че ангелите и злите демони НЕ СА БЕЗТЕЛЕСНИ, А ИМАТ ТЯЛО, КОЕТО Е МНОГО ФИНО, КАТО ЧЕ ВЪЗДУХООБРАЗНО, **Е РАЗПРОСТРАНЕНО ОТ ШКОЛАТА НА ПЛАТОНИЦИТЕ**.“

(Свети преподобни Иоан Касиан Римлянин – разяснение към „Писания к 10-ти (1–10) посланным к епископу Леонтию и Елладию собеседованиям отцов, пребывавших в скитской пустыне. Глава 13. Дух не может проникать в духа, это возможно одному Богу).

Много от запознатите хора днес знаят, ЧЕ МАСОНСКАТА ФИЛОСОФИЯ И ИДЕОЛОГИЯ СЕ ОСНОВАВАТ И НА ИДЕИТЕ

НА **НЕОПЛАТОНИЗМА**.

Филарет Московски (Дроздов) също не може да се приеме за свят и изобщо за православен, ЗАЩОТО В ПРОИЗВЕДЕНИЯТА СИ ДОРИ ЯСНО Е ДОКУМЕНТИРАЛ ПРИЕМАНЕТО НА ЕДИНОВЕРИЕТО. За справка вижте: „Письмо к графу Н.А. Протасову о присоединении к единоверческой церкви раскольнического священника Петра Ермилова – Русанова“ *Филарет Московский (Дроздов).*

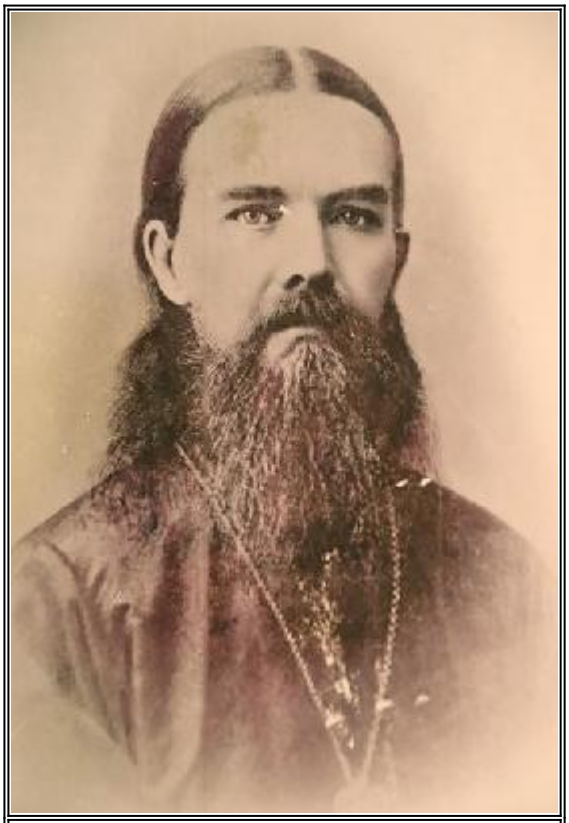

Лъжеепископа лъжеучител Теофан „Затворник“

В своя труд „Какво е духовен живот и как да се настроим към него“, т. нар. „епископ“ Теофан Затворнк пише кощунствени слова във възхвала на нечестиви езичници И ПРЕДСТАВЯ БОГОХУЛНО ЛЪЖЕУЧЕНИЕ ЗА ЧОВЕШКАТА ДУША: „Източните народи имат по-възвишени понятия за Бога - персите, азиатските и американските индийци. Американските индийци наричат Бог всемирен Дух - невидим и всеобхватен. Това е много висока представа... Азиатските

индийци повече са се задълбочили в постигането на Бога, но съхранявайки понятието за Неговата невидимост, всемогъщество и вседействие, когато решили да определят по-точно Неговите творчески действия и промисъл, са внесли много несъстоятелни неща... Та ето в какъв смисъл непознаващи Бога! А не в това, че имало народи, които не изповядват битието на Му. Някои пътешественици са свидетелствали, че са срещали народи, които съвсем не познават Бога и не Му се покланят. В такива свидетелства е вярно само това, че те не са чули изповядването на вярата и не са видели поклонението на Бога, но за да кажат, че не е имало нито едното, нито другото, би трябвало повечко да поживеят сред тези народи. Бекер в наши дни цял месец е живял сред някакъв народ - около езерата, през които тече Нил - и не видял богопочтение. Но, казва той, настъпи новолуние, гледам, царят се стяга за някъде, стягат се и старейшините, подготвят бик. Настъпи определеният ден - отидоха на някакъв хълм и принесоха бика в жертва. Ако си бях заминал, казва Бекер, два или три дни по-рано, с цялата си искреност бих могъл да свидетелствам, че този народ не почита Бога. Така че изхвърлете от главата си, че има непризнаващи Божието битие. Познавайки Бога, всички проявяват и съвестност, и почит към Него, молят се и очакват бъдещия живот, в който на всеки ще бъде въздадено според делата му. Силата, в която се съдържат всички тези вярвания и убеждения, е духът...

Залавям се с това, което беше прекъснато, а именно - какво е придошло в душата вследствие на съединяването ѝ с духа, който е от Бога? От това цялата душа се е преобразила и от животинска, каквото е по природа, е станала човешка, с онези сили и действия, които са посочени по-горе. Но не за това говорим сега. Пребивавайки такава, каквато е описана, тя освен това показва и висши стремежи и се издига на една степен по-високо, ставайки одухотворена душа.“

ТОВА ПРЕДСТАВЛЯВА БОГОХУЛНО ЛЪЖЕУЧЕНИЕ НА ТЕОФАН, КОЕТО ФАКТИЧЕСКИ Е ДУХОВЕН ДАРВИНИЗЪМ – ЕВОЛЮЦИОННА ТЕОРИЯ ЗА ДУШАТА.

Не по-различно е положението при считания за „голям светец и пророк“ Серафим Саровски.

Той противоречи на Свещеното Предание на Църквата и по-точно на Православния Молитвослов, „благославяйки“ силно съкратено молитвено правило, състоящо се от само три молитви, както това е описано в житието му.

Такова „благословено облекчаване“ от подвизаването за спасението на душата е характерно за ВСЯКА ЕРЕС И ЗЛОВЕРИЕ. Молитвите, литургиите, тайнствата и постите са променени и съкратени както при католици и протестанти, така и при техните икуменически сестри, включително и българската новостилна патриаршия.

Съществена част от богохулното наследство на единоверческия синкретически „старец“, която вкарва във фатална заблуда много от съвременниците са неговите лъжепророчества.

Ето част от тях:

„Всичко, което се нарича "декабристи", "реформатори" е истинско антихристиянство, което, ще доведе до унищожаването на християнството на земята и ще завърши с царуването на Антихриста над всички страни по света с изключение на Русия, която ще се слее в едно с другите славянски страни и ще образува огромен океан, пред който другите племена на земята ще бъдат в страх“.

Тук Саровски явно кощунствено лъже и противоречи на Свещеното Предание на Църквата, което ясно казва, че антихристът ще властва над целия свят: „А когато антихристът опустоши ВСИЧКО НА ТОЗИ СВЯТ, процарува три години и шест месеца и седне в Иерусалимския храм, тогава ще дойде Господ“ – *Свети Ириней Лионски „За тираничното царство на Антихриста“.* Освен това „християнството на земята“ няма да бъде унищожено, защото сам Господ е казал: „ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят"... (Мат. 16:18).

Фактически на споменатото лъжливо пророчество се основават съвременните фалшиви надежди на много хора по света, които те възлагат на евреина хасид Путин Шаломов и на еретическата икуменическа Руска църква. Руската власт и църква са само част от всемирната контролирана схема от тези и антитези, които по сценарий ще докарат синтезата – споменатото „тиранично царство на антихриста“.

После Серафим говори някакви басни за своето собствено възкресение, сравнявайки се със светите Ефески младежи, за някакви руски църкви, които ще бъдат взети директно на небето и за самия манастир, който е основан лично от него:

„но е чудо, че моята смърт ще бъде като смъртта на младежите от Ефес, които са спали в пещера 300 години.

Както те станаха в уверение на Общото възкресение, така и аз ще стана преди окончателния край и ще легна в Дивеево. Дивеево ще се нарича не на село Дивеево, а на всемирното Дивно чудо… Тогава Дивеево ще бъде световно чудо, защото от него Господ Бог ще изведе Светлината на спасението не само за Русия, но за целия свят по времето на Антихриста… В края на света цялата земя ще изгори и нищо няма да остане. Само три църкви от цял свят ще бъдат взети изцяло неразрушени на небето: едната е от Киевската лавра, друга (наистина не помня), а третата е вашата, Казанската…“ – дивни еретически лъжи, нямащи нищо общо с Преданието на Църквата.

После следват някакви небивалици за някаква канавка, където антихристът нямало да стъпи:

„Тук самата Небесна Царица обиколи! Тази канавка е висока до небето! Самата Пречиста Богородица взе тази земя в наследство! Ето, отче, имам Атон, Киев и Йерусалим! И като дойде Антихристът, той ще мине навсякъде, и няма да прескочи тази бразда!.. Всичко ще мине и ще свърши. И манастирите ще бъдат разрушени, а при Серафим в Дивеево до самия ден на пришествието Христово ще се извършва Безкръвната жертва…“

***Б**рутален и явен сатанизъм по съвременните руски манастири – Мозайка на дявола, държащ в ръцете си антихриста, в осветения лично от руския патриарх Кирил „Благовещенски събор“ на Свято-Троицкия Серафимо Дивеевски манастир, който е основан от пророка на сатана Серафим Саровски*

Всъщност с тези лъжепророчества Саровски мами и фалшиво успокоява хората, които днес вече отдавна са приели за погибел антихристовата жидомасонска власт, с нейните сатанински документи, номерации и икуменически църкви. Тази власт вече открито показва своето дяволско лице дори и по фасадите и стенописите на църквите.

Неслучайно Серафим Саровски се явява съвременния пророк на дявола. Дълго време след неговата смърт Руската църква не е искала да го канонизира, защото е имало явни доказателства за неговата единоверческа еретическа старообрядческа принадлежност *(виж „Преподобный старообрядец Серафим*

Саровский. — глава из книги В. В. Смирнова «Падение III Рима»“; „Кутузов Б. П. Церковная «реформа» XVII века. М., 2003“, „В. А. Степашкин. Преподобный Серафим Саровский: предания и факты“).

Другата сигурна и показателна информация е, че предложението за канонизация на Серафим идва от цар Николай II, който е бил масон – член на английския орден на жартиера. Императорът инициира канонизацията на Саровски през 1903 г., а **две години след това издава декрет за веротърпимост и заповядва отваряне на старообрядческите храмове**. Много руски източници казват, че Серафим е бил от крипто старообрядческо семейство, което е посещавало и православни храмове, но се е кръстило с два пръста и е носило само осмоконечни медни кръстове. Такъв е носил винаги и той. Бил му е подарен от майка му, което е описано в житието му. Старообрядците не признават други кръстове, което е част от ОСЪДЕНИТЕ И АНАТЕМОСАНИ ОТ ПРАВОСЛАВЕН СЪБОР еретически техни заблуди. В житието на "дивния" дивеевски "старец" е описан случай, когато Саровски обяснява на старообрядец, че вярата им била лодка, завързана и влачена от кораба православната църква. Това е нечестиво плътско мнение, защото никога, никой свети отец не е казвал, че ПРАВОСЛАВИЕТО МОЖЕ ДА ВЛАЧИ ЕРЕТИЦИ – НАПРОТИВ, казано е, че православните се намират на кораба на Църквата и само така се спасяват, а еретиците, които не се покаят и не станат православни, потъват в дълбините на ада. Там съответно ще потънат и всички съвременни икуменически наследници на единовереца синкретист Серафим Саровски, които го почитат за „свят“, вярват на неговите лъжепророчества (За подробности: ''Свят'' ли е Серафим Саровски)

Има и един друг елемент, описан в житието на Серафим, който също ясно показва нарушаване на правилата и

Свещеното Предание на Църквата и който днес е въвел мнозина в заблуждение. "Стареца" поздравявал винаги, през цялата година, с възкресния поздрав „Христос Возкресе“, НО ЦЪРКОВНИТЕ ПРАВИЛА И ПРЕДАНИЕ ЗАЯВЯВАТ, ЧЕ ТОЗИ ПОЗДРАВ СЕ КАЗВА САМО В 40-ТЕ ДНИ ОТ ВЪЗКРЕСЕНИЕ (ВЕЛИКДЕН) ДО ВЪЗНЕСЕНИЕ (СПАСОВДЕН), ЗАЩОТО СЛЕД ТОВА ГОСПОД СЕ ВЪЗНАСЯ НА НЕБЕСАТА!

НЕДОПУСТИМО Е ДА СЕ ПОЗДРАВЯВА С „ХРИСТОС ВОЗКРЕСЕ“ НАПРИМЕР В ДНИТЕ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ И ПРЕЗ СТРАСТНАТА СЕДМИЦА, КОГАТО СПАСИТЕЛЯ Е БИЛ МЪЧЕН ЗА НАШИТЕ ГРЕХОВЕ И ВСИЧКИ ХРИСТИЯНИ ТРЯБВА ДА ПОСТЯТ, ДА ТЪЖАТ И СЕ КАЯТ, А НЕ ДА СЕ ПОЗДРАВЯВАТ С РАДОСТНИ ВЪЗГЛАСИ!

Много показателни са и действията на считаните от икуменистите за „православни“, а някои и дори за „свети“ личности, като например членовете на жидомасонския революционен синод на Руската църква през 1917 г.

Има един фрапиращ факт, който говори ясно за съгласуване и предварителен сценарий на действията при царят жидомасон Николай II, неговите „братя“ от синода на Руската църква и революционерите. В СЪЩИЯ ДЕН, ЧАСОВЕ ПРЕДИ ЦАРЯ ДА ПРЕДАДЕ ВЛАСТТА СИ НА ЖИДОМАСОНИТЕ ОТ РЕВОЛЮЦИОННОТО ВРЕМЕННО ПРАВИТЕЛСТВО, СИНОДЪТ ВЛИЗА ВЪВ ВРЪЗКА С НОВАТА ВЛАСТ. Ръководният орган на Руската църква разпоредил кощунствено и в пряко нарушение на каноните да се спре поменаването в олтарите на царя и семейството му и да започнат прошения за Временното правителство. Ето какво е записано по въпроса:

„В нощта на 2-ри срещу 3-ти март 1917 г. император Николай II се отрекъл от престола. Но още през деня на 2-ри март Синодът взел решение да влезе във връзка с Изпълнителния комитет на Държавната Дума. Членовете на

Синода фактически признали революционната власт още преди отричането на царя. Въпреки липсата на цялостна правна абдикация от дома Романови, Синодът със своите определения се е разпоредил **да се поправят всички богослужебни чинове, в които се поменава „царствуващият“ дом**. Вместо молитви за де юре царстващия дом **следвало да се отправят прошения за „Благоверното Временно правителство“**. На 9-ти март Синодът се обърнал с посланието „Към верните чада на Православната Руска Църква по повод преживяваните в момента събития“. То започвало така: „Извърши се Волята Божия. Русия встъпи на нов път на държавен живот“ *(„Сеющий скудно, скудно и пожнёт“ – Сапелкин Н.)*.

Съответно няколко дена по-късно синодът издава и официален документ, в който признава революционната власт. Ето цитат от него:

„ИЗВЪРШИ СЕ ВОЛЯТА БОЖИЯ. РУСИЯ СТЪПИ НА ПЪТЯ НА НОВ ДЪРЖАВЕН ЖИВОТ. ДА БЛАГОСЛОВИ ГОСПОД НАШАТА ВЕЛИКА РОДИНА С ЩАСТИЕ И СЛАВА НА НЕЙНИЯ НОВ ПЪТ.

Възлюбени чада на Светата Православна Църква! Временното Правителство встъпи в управление на страната в тежка историческа минута… Заради многото жертви, принесени за **завоюване на ГРАЖДАНСКАТА СВОБОДА (?!)**, заради спасението на вашите собствени семейства, заради щастието на Родината… **ДОВЕРЕТЕ СЕ** на Временното Правителство, всички заедно и всеки поотделно положете ВСИЧКИ УСИЛИЯ за това, че с трудове и подвизи, с молитва и послушание да облекчите неговото велико дело за **ВЪДВОРЯВАНЕ НА НОВИТЕ НАЧАЛА НА ДЪРЖАВЕН ЖИВОТ** и чрез **ОБЩ РАЗУМ** да изведем Русия на пътя на **ИСТИНСКАТА СВОБОДА**, щастие и слава.

Светейшият Синод усърдно моли Всемогъщия Господ да благослови трудовете и начинанията на Временното Руско Правителство,.. а подчинените нему синове на Великата Руска Държава да води по пътя на БРАТСКА любов,..

Подписали:

Смирен Владимир, митрополит Киевски;

Смирен Макарий, митрополит Московски;

Смирен Сергий, архиепископ Финландски;

Смирен Тихон, архиепископ Литовски;

Смирен Арсений, архиепископ Новгородски;

Смирен Михаил, архиепископ Гродненски;

Смирен Иоаким, архиепископ Нижегородски;

Смирен Василий, архиепископ Черниговски;

Протопресвитер Александр Дернов.“

(Обращение Священного Синода ко всем чадам Православной Российской Церкви по поводу отречения Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять власть до решения Учредительного Собрания. 1917 г.)

Какъв „СВОБОДОЛЮБИВ“ синод, спомогнал със своите действия за идването и накрая за признаването и на антихристовата еврейска комунистическа диктатура.

Фактически върховната църковна власт в Русия подкрепя окончателното демонично революционно „освобождаване“ на Третия Рим от единствената законна пред Бога монархическа власт (започнато още в 1905 г.) и безвъзвратното му хвърляне

в ръцете на сатанинския еврейски синедрион и подчинените му жидомасонски и комунистически ложи!

САМО ТОЗИ АКТ НА ПОДКРЕПА НА РЕВОЛЮЦИОННАТА ВЛАСТ Е ДОСТАТЪЧЕН ДА ИЗХВЪРЛИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА ПОДПИСАЛИТЕ ГО ЧЛЕНОВЕ НА СИНОДА, СРЕД КОИТО СА И БЪДЕЩИТЕ КОМУНИСТИЧЕСКИ "ПАТРИАРСИ" ТИХОН (БЕЛАВИН) И СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ). ТЕ ПОПАДАТ ПОД АНАТЕМАТА НАД НАРУШИЛИТЕ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА, КАТО „БЛАГОСЛАВЯТ“ МАСОНСКИ ДЕМОКРАТИЧНИ ВЛАСТИ, КОИТО СЕ БОРЯТ С БОГОУСТАНОВЕНАТА МОНАРХИЯ (*"БЛАГОСЛАВЯНЕТО" НА ДЕМОКРАТИЧНИ МАСОНСКИ ВЛАСТИ СЕ ИЗВЪРШВА И В МОМЕНТА, И В РУСКАТА, И ВЪВ БЪЛГАРСКАТА, И В ГРЪЦКАТА, И В ЦАРИГРАДСКАТА, И ВЪВ ВСИЧКИ Т.НАР. "ОФИЦИАЛНИ" ЦЪРКВИ. ТОЕСТ, ТЕ ВСИЧКИ СА ПОД АНАТЕМА САМО ЗАРАДИ ТОЗИ АКТ!!!*). НЯКОЛКО ГОДИНИ ПО-КЪСНО, ТЕХНИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, РЪКОВОДЕНИ ВЕЧЕ ОТ СПОМЕНАТИЯ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ) ЩЕ ПРОДЪЛЖАТ ДЕЛОТО ИМ, КАТО „БЛАГОСЛОВЯТ“ АНТИХРИСТОВАТА БОЛШЕВИШКА ВЛАСТ И ЗАПОЧНАТ ДА Я СПОМЕНАВАТ В ЛИТУРГИИТЕ НА СВОИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ!

Членовете на масонския синод, с техните йерархични позиции по това време:

Владимир (Богоявленский), митрополит Киевский

Макарий (Невский), митрополит Московский

Сергий (Страгородский), архиепископ Финляндский

Тихон (Беллавин), архиепископ Виленский и Литовский

Арсений (Стадницкий), архиепископ Новгородский

Михаил (Ермаков), архиепископ Гродненский

Иоаким (Левицкий), архиепископ Нижегородский

Василий (Богоявленский), архиепископ Черниговский

протопресвитер Александр Дернов

Бащата на Джордж V - Крал Едуард VII в НЕГОВИТЕ МАСОНСКИ ОДЕЖДИ НА ВЕЛИК МАЙСТОР НА ОБЕДИНЕНАТА ВЕЛИКА ЛОЖА НА АНГЛИЯ

На снимките Николай II е със своя първи братовчед – английския крал Джордж V

КАКТО СЕ ВИЖДА ОТ ОБРЪЩЕНИЕТО, ТО Е ПО ПОВОД *„отречения Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять*

власть“. **РУСКИЯТ ИМПЕРАТОР ПРЕДАВА ДОБРОВОЛНО, ЦЕЛЕНАСОЧЕНО, БЕЗ НАСИЛИЕ И НАТИСК СВОЯТА ВЛАСТ. МОНАРХА СЕ ДОГОВАРЯ С РЕВОЛЮЦИОННОТО ПРАВИТЕЛСТВО И С ЧАСТ ОТ ВОЕННИТЕ, КОИТО СА РЕПУБЛИКАНЦИ, ЗАЩОТО САМИЯТ ТОЙ Е ВИСШ МАСОН, ЧЛЕН НА ЕДИН ОТ НАЙ-СТАРИТЕ И ЕЛИТНИ РИЦАРСКИ МАСОНСКИ ОРДЕНИ В СВЕТА – ОРДЕНА НА ЖАРТИЕРА?! НИКОЛАЙ ПРИТЕЖАВА И НАЙ-ВИСШИТЕ ВОЕННИ ЧИНОВЕ ВЪВ ФЛОТА И АРМИЯТА НА ВЕЛИКОБРИТАНИЯ, СЪОТВЕТНО АДМИРАЛ И ФЕЛДМАРШАЛ!** В собствената си руска армия монарха е само полковник!

Един от родоначалниците на рода е Ернст II Сакс-Гота. Той се присъединява към баварските илюминати през 1783 г. с псевдонима Куинтус Северус. През 1787 г. той приютява в своите замъци самия Адам Вайсхаупт (създателя на илюминатската ложа). В биографията на Ернст са записани много интересни моменти, КАТО НАПРИМЕР, ЧЕ ИМАЛ МАГИЧЕСКИ СПОСОБНОСТИ

Руският цар е наследник на илюминатския старозаветен еврейски род Сакс-Кобург-Гота. От същия род е и неговия първи братовчед, английския крал Джордж V. **БРАТОВЧЕДИТЕ СИ ПРИЛИЧАТ КАТО ДВЕ КАПКИ ВОДА. ДЖОРДЖ СЪЩО Е В ЕЛИТА НА ОРДЕНА НА ЖАРТИЕРА, И Е АДМИРАЛ И ФЕЛДМАРШАЛ ВЪВ ФЛОТА И АРМИЯТА НА АНГЛИЙСКАТА ИМПЕРИЯ.**

Цар Николай II облечен в английската си адмиралтейска униформа, СЪС ЗНАЦИТЕ НА ОРДЕНА НА ЖАРТИЕРА ВЪРХУ НЕЯ! СВЕТЛОСИНЯТА ЛЕНТА ПРЕЗ РАМОТО Е СЪЩО СИМВОЛ НА ТОЗИ ОРДЕН И ОЗНАЧАВА ПРИНАДЛЕЖНОСТ ИМЕННО КЪМ НЕГО, ВЪПРЕКИ НАГРАЖДАВАНЕТО И НОСЕНЕТО И НА ДРУГИ ОРДЕНИ. ТОЕСТ ТОВА Е УНИФОРМАТА НА ФЛОТА И СИМВОЛИТЕ НА ОРДЕНА КЪМ КОЙТО МОНАРХА РЕАЛНО ПРИНАДЛЕЖИ.
Сами си представете символиката и нравственото падение, които представлява принадлежността към орден, създаден в ЧЕСТ НА ЖАРТИЕРА НА ЕДНА БЛУДНИЦА! ТОВА Е САТАНИНСКАТА ПОДИГРАВКА С МОНАРХИЧЕСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ И С НАРОДИТЕ, КОИТО ИМ СЕ ПОДЧИНЯВАТ, ВЪВЕДЕНА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ОТ ИУДОМАСОНИТЕ И ТЕХНИТЕ „БЛАГОРОДНИЧЕСКИ“ ЕВРОПЕЙСКИ ЕВРЕЙСКИ РОДОВЕ! ЦЕЛТА Е ИМЕННО МАСОВО ОСКВЕНЯВАНЕ НА ПОДЧИНЕНИТЕ ХОРА И НА ВСИЧКИ, КОИТО ДНЕС ПОЧИТАТ ТЕЗИ ЛИЧНОСТИ!

ОСВЕН ТОВА, ТОЙ Е ВОДЕЩИЯ МАЙСТОР НА ОБЕДИНЕНАТА ВЕЛИКА ЛОЖА НА АНГЛИЯ, ОТ КОЯТО ПРОИЗЛИЗАТ ВСИЧКИ ИУДОМАСОНСКИ ЛОЖИ ПО СВЕТА, ВКЛЮЧИТЕЛНО И РУСКАТА. ДЖОРДЖ V Е И ГЛАВА НА АНГЛИКАНСКАТА ЦЪРКВА. ТОВА Е ПРИЧИНАТА НЕЙНАТА ЙЕРАРХИЯ ПЪРВА ДА БЪДЕ ПРИЗНАТА ОФИЦИАЛНО ОТ ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИТЕ ИКУМЕНИСТИ. ЗА ПОДРОБНОСТИ ПО ПРЕДАВАНЕТО НА ВЛАСТТА ОТ МАСОНА ИМПЕРАТОР НИКОЛАЙ ВИЖТЕ „СВЯТ“ ЛИ Е РУСКИЯТ ЦАР НИКОЛАЙ II

Паралелно с **ПРЕДАВАНЕТО НА ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА, МОНАРХИЯ И НАРОД ОТ СТРАНА НА РУСКИТЕ ИУДОМАСОНИ АРХИЕРЕИ В СИНОДА И ТЕХНИЯ ЦАР САКС КОБУРГ ГОТА, В ЦАРИГРАД ТЕКАТ АНАЛОГИЧНИ ПРОЦЕСИ**.

На 25 ноември 1921 г. за Цариградски "патриарх" е избран масона Мелетий Метаксакис. Това се случва във време, **когато Истанбул е окупиран от сили на Антантата И ГРАДА Е ПЪЛЕН С АГЕНТИ НА АНГЛИЙСКИТЕ СЛУЖБИ И НА ВЕЛИКАТА ЛОЖА НА АНГЛИЯ**. **Макар първоначално мнозинството членове на Синода да предпочитат за този пост митрополит Герман** (Каравангелис), за избирането на Мелетий **натежава ДАРЕНИЕ ОТ 100 000 ДОЛАРА, КОЕТО ТОЙ ПРАВИ** за нуждите на патриархата (***ТОЕСТ КУПУВАТ МУ ПОСТА СЪВСЕМ ОТКРИТО***), както и явната **ПОЛИТИЧЕСКА ПОДКРЕПА**,

която има той от страна на **СЪУЧЕНИКА НА МАТЕЙ КАРПАТАКИС – гръцкия премиер Елефтериос Венизелос** и гръцкото правителство. Митрополит Герман сам оттегля кандидатурата си, за да не навреди на „**гръцките национални интереси**“.

Съответно, през юли 1922 г. Мелетий обявил, че Константинополската патриаршия признава англиканските ръкоположения.

МЕТАКСАКИС И ВЕНИЗЕЛОС СА БИЛИ МАСОНИ, като първия е бил член **Константинополската ложа „ARMONIA” (Хармония) от 1909 г. ИЗБИРАНЕТО МУ ЗА ПАТРИАРХ Е ПОДКРЕПЕНО И ОТ ДРУГ ВАЖЕН ПОЛИТИК И ТЕХЕН МАСОНСКИ „БРАТ“ ОТ ЛОЖАТА “Resorta e veritas” – това е споменатия вече Мустафа Кемал Ататюрк, основател на Република Турция и неин пръв председател на Парламента (1920 – 1923) и министър-председател (1920 – 1921). Докато ръководи държавата (до смъртта му през 1938), Ататюрк се стреми неговите „братя“ масони да заемат високи позиции в държавата, включително и на патриаршеския престол в Константинопол, което може да се види от назначенията на Мелетий IV, Василий III и Фотий II.**

Изобщо, както вече писахме, целта на цели този масонски политически и военен театър е била изтощаване и отвличане вниманието на обществата,

докато те успеят да прокарат пагубното си влияние си върху вече отстъпилите от православието поместни църкви, КОИТО В МИНАЛОТО СА БИЛИ ЕДИНСТВЕНАТА ДУХОВНА ЗАЩИТА НА ХОРАТА СРЕЩУ ИУДОМАСОНСКИЯ ГОСПОДАР – ПАДНАЛИЯ АНГЕЛ!

След като са обявени решенията на псевдо-конгреса, свикан от масона патриарх, на който е приета календарната реформа и други незаконни решения, **възмутените миряни свалили позорно от архиерейския престол Мелетий IV, той бива пребит и принуден да избяга в Солун**, а по-късно в Александрия. **През 1926 г. неговите „братя зидари“ от „Великата ложа“ в Лондон отново му помагат и той е избран за Александрийски патриарх под давлението на Британското правителство**. Още същата година въвежда новия календар и в Александрийската църква. **В 1930 г. взема участие в Ламбетската конференция в Лондон, където още веднъж потвърждава *„действителността”* на англиканските ръкоположения!**

Ще се спрем по-подробно върху действията на считания за "голям съвременен светец", "мъченик на вярата", "борец с болшевизма" и основател на Руската задгранична църква патриарх Тихон (Белавин).

През 1923 г. той пуска указ до духовенството за невмешателство в политиката. Ето какво се казва в него:

„Тези ужаси не минават и покрай нас, служителите на Христовата Църква, и вече много и Архипастири, и пастири, и просто клирици станаха жертви на кървавата политическа борба... само за това, защото ние, служителите и разгласителите на Христовата Истина, сме попаднали под подозрението у носителите на съвременната власт в скрита

контрареволюция, **насочена сякаш че за събарянето на съветския строй**. **НО НИЕ РЕШИТЕЛНО ЗАЯВЯВАМЕ, ЧЕ ТАКИВА ПОДОЗРЕНИЯ СА НЕСПРАВЕДЛИВИ**: УСТАНОВЯВАНЕТО НА ТАЗИ ИЛИ ДРУГА ФОРМА НА УПРАВЛЕНИЕ НЕ Е ДЕЛО НА ЦЪРКВАТА, А НА САМИЯ НАРОД. ЦЪРКВАТА НЕ СВЪРЗВА СЕБЕ СИ С НИКАКЪВ ОПРЕДЕЛЕН НАЧИН НА УПРАВЛЕНИЕ, ЗАЩОТО ТАКОВА ИМА САМО ОТНОСИТЕЛНО ИСТОРИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ.“

Явно „светейшия“ удобно е забравил, че именно според Църквата Христова ЕДИНСТВЕНАТА ЗАКОННА И БЛАГОСЛОВЕНА ОТ БОГА ВЛАСТ Е ТАЗИ НА САМОВЛАСТНИЯ МОНАРХ.

По нататък в Указа директно се казва: „... не подавайте никакви поводи, оправдаващи подозрителността на съветската власт, **ПОДЧИНЯВАЙТЕ СЕ И НА НЕЙНИТЕ ПОВЕЛЕНИЯ**, доколкото те не противоречат на вярата и благочестието,..“. *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 163-164).*

Дали революцията срещу монархията, поругаването на светини, икони, храмове, взривяването на манастири и църкви, затварянето на духовните академии, арестите и избиването на хиляди "духовници и миряни" и откритата богоборческа пропаганда „не противоречат на вярата и благочестието“ вие сами преценете. **Очевидна е демагогията и пагубната роля, която новия "патриарх" започва да играе в интерес на антихристите.**

Всякакви съмнения в това отпадат при разглеждане на последвалите му действия.

Ето какво се казва в следващ негов Указ от 22.04.1922 г.,

относно действията на руски енории в Западна Европа: „ 1. Аз признавам Карловацкия Събор на задграничното руско духовенство и миряни за нямащ канонично значение и НЕГОВОТО ПОСЛАНИЕ **ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ДИНАСТИЯТА НА РОМАНОВИТЕ** И ОБРЪЩЕНИЕТО КЪМ ГЕНУЕЗСКАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА НЕИЗРАЗЯВАЩИ ОФИЦИАЛНИЯ ГЛАС НА РУСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА. 2. Предвид това, че задграничното руско църковно управление се увлича в областта на политическите изказвания,.. ВИСШЕТО ЦЪРКОВНО УПРАВЛЕНИЕ ЗАД ГРАНИЦА ДА СЕ ИЗПРАЗНИ...“ *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 193-194).*

Предателскта позиция на Тихон в крайна сметка открито се проявява в негово заявление, автентичността на което е неоспорима и многократно доказана от последващите му действия. Ето и основните моменти от него:

„Заявление във Върховния Съд на РСФСР от намиращия се под стража Патриарх Тихон (Василий Иванович Белавин):

... Всичките мои антисъветски действия с немного неточности са изложени в обвинителното заключение на Върховния Съд. ПРИЗНАВАЙКИ ПРАВИЛНОСТТА НА РЕШЕНИЕТО НА СЪДА ЗА ПРИВЛИЧАНЕТО МИ ПОД ОТГОВОРНОСТ според указаните в обвинителното заключение статии от Углавния Кодекс ЗА АНТИСЪВЕТСКА ДЕЯТЕЛНОСТ, **АЗ СЕ РАЗКАЙВАМ ЗА ТЕЗИ ПОСТЪПКИ ПРОТИВ ДЪРЖАВНИЯ СТРОЙ И МОЛЯ ВЪРХОВНИЯ СЪД ДА ИЗМЕНИ ЗА МЕНЕ ПРИНУДИТЕЛНАТА МЯРКА, Т.Е. ДА МЕ ОСВОБОДИ ОТ СТРАЖАТА**.

ПРИ ТОВА АЗ ЗАЯВЯВАМ ПРЕД ВЪРХОВНИЯ СЪД, ЧЕ **АЗ**

ОТСЕГА НЕ СЪМ ВРАГ НА СЪВЕТСКАТА ВЛАСТ. АЗ ОКОНЧАТЕЛНО И РЕШИТЕЛНО СЕ РАЗГРАНИЧАВАМ КАКТО ОТ ЗАДГРАНИЧНАТА, ТАКА И ОТ ВЪТРЕШНАТА МОНАРХИЧЕСКО-БЕЛОГВАРДЕЙСКА КОНТРАРЕВОЛЮЦИЯ.

16 юни 1923 г. (н.ст.)

Патриарх Тихон (Василий Белавин).“

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 280).

Веднага след това **този втори Юда** извършва друго отстъпление, като поставя Руската църква под още една анатема, отдалечавайки подчиненото му паство все повече от Бога и вършейки своята сатанинска, предателска дейност:

„24. 09. (07.10) 1923 г.

Постановление на Светейшия Патриарх и „Малкия Събор на епископите“ **за преминаването към „новия“ (грегориански) календарен стил** в богослужебната практика

„По почина на Вселенския Патриарх и в съгласие с другите Православни Автокефални Църкви, да се пропуснат във времеизчислението 13 дни тъй, че след 1 октомври по стар стил да следва 14...“ *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 299).*

Така, въвеждайки новия календар, Московския "патриархат" попада и под ереста на новостилния икуменизъм, нещо, което

Тихон е искал да постигне още докато е живеел в Америка, та макар и само за американските руски енории.

След като разбира, че това постановление ще срещне твърда съпротива сред паството му, той измисля ново лукавство, много хитро и външно незабележимо. Това изобретение се нарича старостилен икуменизъм. ТО ПРЕДСТВЛЯВА ЛИПСА НА АНАТЕМА СРЕЩУ НОВОСТИЛИЕТО, ПРИЗНАВАНЕТО МУ И ОБЩЕНИЕ С ЦЪРКВИТЕ ОТПАДНАЛИ В ТАЗИ ЕРЕС. Тази ЦИОНИСТКА АДСКА МАШИНА Тихон пуска чрез следната резолюция: „Повсевместното и задължително въвеждане на новия стил за църковно употребление временно да се отложи…“ *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейишие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 300).* **Обърнете внимание, че въвеждането <u>само се отлага</u>, а не се отменя**.

Всички тези деяния на бившия руски "патриарх" го правят на практика гробокопач на и без това отдавна изпадналата в еретически отклонения руска църква, както Ленин е гробокопач на отклонилата се от самодържавието още в 1905 г. руска империя. Смисловото единение между Ленин и Тихон личи и в следния документ: „ Обръщение на Светейшия Патриарх Тихон и членовете на Патриаршеския Свещен Синод в съветската преса във връзка със смъртта на Председателя на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин)

„Моля чрез вашия вестник да изразя Моето съболезнование към правителството на Съюза на Съветските Републики по повод на тежката загуба, понесена от тях в лицето на неочаквано починалия Председател на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин).“

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея

Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 311-312).

От догматическа гледна точка, вследствие на целенасочените действия на Тихон руската църква добавя още три ереси, следващи една след друга в продължение на една година – 1923: Първата е на комунизма (за признаването му и сътрудничеството с него); Втората е на новостилието (за приемането на грегорианския календар, въпреки че е анатемосан от Светата Църква); и Третата е на старостилния икуменизъм (за **временното** отлагане на въвеждането на новия стил и общението с новостилните църкви, а по – късно и с останалите ереси, секти и религии в икуменическите сборища).

ТЕЗИ ЕРЕСИ И НАЛОЖЕНИТЕ ИМ АНТЕМИ ДОБАВЯТ И ВСИЧКИ ТЕЗИ КОИТО ДНЕС ПОЧИТАТ ТИХОН ЗА "СВЕТИЯ" И С ТОВА ПРИЗНАВАТ БЕЗЗАКОННИТЕ МУ ДЕЙСТВИЯ! ОСВЕН "ОФИЦИАЛНИТЕ" ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, ТОВА СА И ПОЧТИ ВСИЧКИ СЪВРЕМЕННИ „СТАРОСТИЛНИ“ ФОРМАЦИИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ЧАСТ ОТ РУСКИТЕ КАТАКОМБНИЦИ!

ТАКОВА Е ПОЛОЖЕНИЕТО И НА ПОЧИТАЩИТЕ ЗА "СВЕТИ" ЙОАН ШАНХАЙСКИ И СЕРАФИМ СОБОЛЕВ, КОИТО СА СЪСЛУЖВАЛИ СЪС ЕРЕТИЦИ И ИМАТ СВОИ ОСОБЕНИ ПЛЪТСКИ ТЕОРИИ ВЪРХУ НОВОСТИЛНАТА ЕРЕС, КОИТО ПРОТИВОРЕЧАТ НА ПРАВОСЛАВНАТА ПОЗИЦИЯ – ТОЕСТ НА БОГ. ПОКАЗАТЕЛНО Е ПРЕМИНАВАНЕТО НА „СОФИЙСКИЯ ЧУДОТВОРЕЦ“ СОБОЛЕВ КЪМ МОСКОВСКИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИ ПАТРИАРХАТ В ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ ОТ ЖИВОТА МУ.

ИНТЕРЕСЕН ФАКТ Е, ЧЕ ПОЧИТАНЕТО ТЕЗИ ИНДИВИДИ

СЕ ЯВЯВА **ОСОБЕН СВЪРЗВАЩ ЕЛЕМЕНТ МЕЖДУ НОВОСТИЛНАТА ЕРЕС И ВСИЧКИ СТАРОСТИЛНИ ЦЪРКВИ – БЕЗ ЕДНА – ТАЗИ В КОЯТО СЕ Е ЗАПАЗИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО**. ИНТЕРЕСНО Е СЪЩО, ЧЕ НИКОЙ, НИКОГА И НИКЪДЕ НЕ Е ВИЖДАЛ ТЕХНИТЕ „НЕТЛЕННИ“, „МИРОТОЧИВИ“ ИЛИ „БЛАГОУХАННИ“, „СВЕТИ МОЩИ“. НЯМА И ДА ГИ ВИДИ – ЯСНО ЗАЩО!

Като аргумент в защита „светостта“ на Тихон Белавин днешните икуменисти изтъкват **НЯКАКВО УСТНО ПРЕДАНИЕ, ЗА НЯКАКВА ЧАСТНА БЕСЕДА ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ 1924 Г., НАПРАВЕНА ОТ ПАТРИАРХА С НЕГОВИ СВЕЩЕНИЦИ, СЛЕД КОЯТО ТЕ ОБЯСНЯВАЛИ:** „предайте тайно на всички свои другари и енориаши, че ние никога и за нищо няма да преминем на новия стил, защото народът не желае това. Но гражданската власт може да ни застави да преминем и тогава **ние ще се подчиним** и **ще издадем съответното послание**. Но Вие не обръщайте на това внимание и считайте такива принудени наши послания за незадължителни. Тайно на ухо чрез надеждни лица разяснете на вярващите, че Светейшият сега се намира в ужасни условия, именно – между чука и наковалнята. От една страна е нужно да се подчини на гражданската власт, а от друга – в църковните дела никак не бива да ѝ се подчиняваме, понеже тя е безбожна и води към разрушаване на Църквата, а и с масите няма да встъпваме в конфликт, иначе те ще отидат при обновленците…“.

Ясно е колко нелепи са тези доводи. Първо, изобщо не се знае дали е имало такава беседа. Тя никъде не е документирана. Второ, руският народ, и без някой да му казва „тайно на ухо чрез надеждни лица“, **ВЕДНАГА СЕ Е ВЪЗМУТИЛ ОТ ЕРЕТИЧЕСКИЯ АКТ И НЕ Е СТЪПИЛ В НОВОСТИЛНИТЕ ЦЪРКВИ! ТОВА Е ПРИНУДИЛО ЕРЕСИАРХА НОВОСТИЛЕЦ ДА ПРИЛОЖИ ИЗМАМА И**

ДА ОТМЕНИ САМО ВРЕМЕННО ТОВА МЕРЗКО ДЕЙСТВИЕ. ТОВА „ВРЕМЕННО“ Е И ДО ДЕН ДНЕШЕН! НО РУСКАТА ЦЪРКВА, ПО ДОКУМЕНТИ Е ПОД АНАТЕМАТА НАД НОВОКАЛЕНДАРИЕТО.

ФАКТИЧЕСКИ ИДЕЯТА ЗА ПРИЕМАНЕ НА ЕРЕТИЧЕСКИ АКТОВЕ САМО ПРИВИДНО, ДА СЕ УГОДИ НА БОГОБОРЦИТЕ, Е ОТСТЪПЛЕНИЕ И ПРЕДАВАНЕ НА БОГА, КОЕТО Е ЯСНО ИЗОБЛИЧЕНО В ЖИТИЯТА НА СВЕТИИТЕ. ТЕ СА ОТГОВАРЯЛИ „МАХНИ СЕ ОТ МЕНЕ САТАНА“ НА ТЕЗИ, КОИТО СА ГИ УГОВАРЯЛИ САМО ПРИВИДНО ДА ИЗВЪРШАТ ЕРЕТИЧЕСКО ИЛИ ЕЗИЧЕСКО ДЕЙСТВИЕ, А ДА ВЯРВАТ В КАКВОТО СИ ИСКАТ!

В пратения ми от Касиан "(Велбъждски)" (ересиарх на Руската автономна църква) материал по въпроса се казваше още „Свт. Тихон принципно допуска възможността да се въведе новият стил в богослужението, но единствено при условие, че всички поместни Църкви едновременно и в съгласие го въведат“. **ТОВА Е ЕРЕТИЧЕСКО МНЕНИЕ, ЗАЩОТО НИКОЙ НЯМА ПРАВО ДА ПРОМЕНЯ КАКВОТО И ДА Е ПРЕДАНИЕ НА ЦЪРКВАТА, ТЪЙ КАТО ПОПАДА ПОД АНАТЕМАТА ПРИМЕРНО НА ДЕЯНИЕ 7 НА СЕДМИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР**!

Друг довод, който се изтъква от старостилните икуменисти е, **ЧЕ С ПРИЕМАНЕТО И ВРЕМЕННАТА ОТМЯНА НА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО, ТЕХНИЯ „СВЕТЕЦ“ БИЛ ИЗБЯГНАЛ ПРЕСЛЕДВАНИЯ НА ЦЪРКВАТА ОТ БОЛШЕВИКИТЕ. Това очевидно не е така, защото погромите и избиванията са продължили с пълна сила!**

Най-интересното е, че със същия мотив за "непреследване от властите" после и Сергий приема

декларацията от 1927 г. за лоялност и поменаване на антихристите в олтара.

ИЗОБЩО ТЕЗИ ПРИКРИТИ УГОВОРКИ: „НИЕ ЩЕ ПРИЕМЕМ ОФИЦИАЛНО ЕРЕСТА И АНАТЕМАТА Ѝ, А НЕОФИЦИАЛНО ЩЕ ПРАВИМ ДРУГО!“ СА ВСЪЩНОСТ СДЕЛКИ С ДЯВОЛА! На тях най-добре отговаря свети Марк Ефески: „Когато латинците уверявали св. Марк, че различието между двете изповедания е съвсем незначително и че той, може веднага щом реши, да подпише съглашението, светецът им отговорил:

"Спомнете си как управителят на областта уговарял св. Теодор Студийски веднъж само да се причасти заедно с еретиците и след това да прави всичко, което му е угодно, и как му отговорил светецът: "Знаеш ли на какво прилича твоето предложение? **Приеми ДА ТИ ОТРЕЖАТ ГЛАВАТА, пък после ходи където искаш**."; защото често най-важното в догматите е онова, което за мнозина е маловажно... Аз мисля, че онзи, който доведе това разделение и разкъса изтъкания свише хитон на Господното Тяло (църквата), ще бъде хвърлен на вечно осъждане също като онези, които Христа разпнаха и като всички от века безбожници и еретици.

Еднакво се анатемосва всеки еретик, бил той епископ или мирянин.“.

Свети Марк Ефески

Друг "важен" довод, който е изтъкван са **„НЕТЛЕННИТЕ МОЩИ НА „СВЕТИЯ“ ПАТРИАРХ“. ПОКАЗАНИ СА НА СНИМКИТЕ. ВИЕ САМИ ПРЕЦЕНЕТЕ ВИЖДА ЛИ СЕ И ДОКАЗУЕМО ЛИ Е НЕТЛЕНИЕ (особенно като виждате озадачения поглед на ересиарха "патриарх" Алексий)**!

Защо само част от патриаршеското облачение е останало нетленно може да разберем от едно древно житие: „Третият брат - продължил той - е погребан тук преди много години и **целият е изтлял, но схимата му е останала нетленна. Тя се пази ЗА НЕГОВО ОСЪЖДАНЕ и изобличаване, защото той вършел дела, недостойни за този образ**; целия си живот прекарал в леност и грехове, като не помнел думите на Господа: “от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска” (Лук. 12:48).“

20.08 по еретическия, † 07 август по православния календар - Свети преподобни Пимен Многоболезнени

За сравнение можете да видите **ИСТИНСКИТЕ НЕТЛЕННИ МОЩИ НА ИСТИНСКИТЕ СВЕТЦИ АЛЕКСАНДЪР СВИРСКИ, УМРЯЛ ПРЕЗ 1533 г., И СПИРИДОН ТРИМИТУНТСКИ, УМРЯЛ ОК. 348 г.**

Икона и нетленни мощи на св. Александър Свирски

***Чудотворна** икона и нетленни мощи на св. Спиридон Тримитунтски*

Ето и например какво е записано за намирането на мощите на друг патриарх, **КОЙТО НАИСТИНА Е ПРАВОСЛАВЕН И Е СВЕТЕЦ: "Като дошъл в манастира на светия мъченик Теодор, патриархът открил ковчега на свети Никифор и всички видели, че честното тяло, което било погребано преди деветнадесет години, напълно се е съхранило. Без да се забелязва дори и следа от тление, то изпускало дивно благоухание."**

26.03 по еретическия, † 13 март по православния календар - Пренасяне мощите на св. Патриарх Никифор Цариградски

Други свързващи елементи, между съвременните старостилни и новостилни икуменически църква са "светостта" на Иоан Максимович и "православието" на "първойерарха" на Руската задгранична църква Антоний (Храповицки).

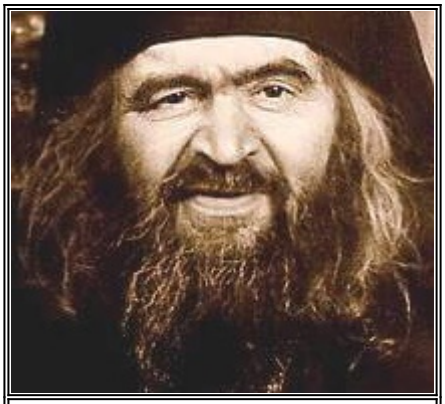

Бесоподобният еретически служител на демони Иоан Максимович

В отношенията с поместните църкви Р"П"ЗЦ неизменно започнала да се придържа към формулата, определена от архиепископ Иоан (Максимович) още на 2-рия Задграничен Събор, проведен през 1938 г.: „В предишни времена *(т. е. във времената на истинското православие – б.р.)* за изобличение на каноническите нарушения при някоя поместна църква, С НЕЯ Е БИЛО ПРЕКРАТЯВАНО КАНОНИЧЕСКОТО ОБЩЕНИЕ. РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА НЕ МОЖЕ ДА ДЕЙСТВА ПО ТОЗИ НАЧИН ***(Т. Е. НЕ МОЖЕ ДА ДЕЙСТВА КАТО ИСТИНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – Б.Р.)***, ТЪЙ КАТО НЕЙНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НЕ Е НАПЪЛНО ОПРЕДЕЛЕНО И УТВЪРДЕНО. ПОРАДИ ТОВА ТЯ НЕ ТРЯБВА ПРЕКЪСВА ОБЩЕНИЕ С ДРУГИТЕ ЦЪРКВИ, ОСВЕН АКО ТЕ ПЪРВИ НЕ НАПРАВЯТ ТОВА“ (*Деяния II Всезарубежного Собора РПЦЗ. Белград. 1939, с. 402.*).

„Каноническите нарушения“ – ТОЕСТ ЕРЕСИТЕ И МОДЕРНИЗМА НА ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ, БИВАТ СЪВЪРШЕНО ИГНОРИРАНИ ОТ ИОАН МАКСИМОВИЧ КАТО НЕОБХОДИМ ПОВОД ЗА НЕЗАБАВНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ОТСТЪПНИЦИТЕ. И ДО ДНЕС ТАЗИ ПОЗИЦИЯ СЕ СЛЕДВА ОТ РЪКОВОДСТВОТО НА Р"П"ЗЦ. Впрочем трябва да отбележим, че задграничната църква НЕ Е ПРЕКЪСВАЛА ОБЩЕНИЕ И ПОМЕНАВАНЕ НА КОЯТО И ДА Е

ПОМЕСТНА ЦЪРКВА, ДОРИ И КОГАТО ТЯ НЕ Я ПРИЗНАВА ЗА ЗАКОННА.

НО НА ПЪРВО МЯСТО СРЕД ЕРЕТИЧЕСКИТЕ ЛЪЖЕУЧИТЕЛИ НА Р"П"ЗЦ СТОИ САМИЯТ НЕИН "ПЪРВОЙЕРАРХ" АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ). Той е основател на едно от главните еретически направления на богословския модернизъм, което самия Антоний нарича „НРАВСТВЕН МОНИЗЪМ“ и което е основано под влиянието на идеите на Ф. М. Достоевски и В. С. Соловьов. Тази богохулна измислица отхвърля светоотеческото учение за Изкуплението, въздаянието и съда. ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ДРУГИЯ ИЗВЕСТЕН ПОСЛЕДОВАТЕЛ НА ТОВА УЧЕНИЕ Е ЕРЕСИАРХА НА РУСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ ЦЪРКВА И ОСНОВАТЕЛ НА СЕРГИАНСКАТА ЕРЕС – „АРХИЕП.“ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ).

В нравствения монизъм ирационализмът приема формата на адогматизъм. Това направление на модернизма отхвърля значението на догматически истинната вяра, в частност – Православното учение за Изкуплението, което учение те наричат „юридическо”. В замяна на това те предлагат познание на Бога посредством самия живот на човека, при това този живот се подразбира не като благодатен, а като естествен.

"Архиеп." Теофан Полтавски (Бистров) изобличава Антоний (Храповитски) в КРЪСТОБОРЧЕСКА ЕРЕС. Своето лъжеучение „митр.“ Антоний излага най-пълно в творбите си “Догмат Искупления” и “Опыт Христианского Православного Катихизиса”.

Там той утвърждава относно православния догмат за Изкуплението, че „не чрез телесните страдания, не чрез божествената кръв на Христа Спасителя е достигнато нашето изкупление“, а чрез Неговите душевни мъки в Гетсиманската

градина и даже чрез целия Негов живот, Неговата „състрадателна любов“ към грешното човечество. (*Антоний (Храповицкий), митр. Догмат Искупления. Сремски Карловцы 1926. с. 31.).*

АНТОНИЙ КОЩУНСТВЕНО Е ПРИНИЗИЛ ВЕЛИКОТО ЗНАЧЕНИЕ НА ГОЛГОТСКИТЕ СТРАДАНИЯ И КРЪСТНАТА СМЪРТ НА ГОСПОДА СПАСИТЕЛЯ ДО СЪБИТИЕ С „ВТОРОСТЕПЕННО, НЕ СЪЩЕСТВЕНО“ ЗНАЧЕНИЕ. (*Догмат Искупления, с. 44.).*

В своите книги „Догмата за Изкуплението“ и „Опит за християнски катехизис“ „МИТР.“ АНТОНИЙ ОТРИЧА И ПРАВОСЛАВНИЯ ДОГМАТ ЗА ПЪРВОРОДНИЯ ГРЯХ И ЗА НАКАЗАНИЕТО НА КОЕТО Е ПОДЛОЖЕНО ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОРАДИ ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО НА ПРАРОДИТЕЛИТЕ АДАМ И ЕВА.

Ще спомена и по-съвременните лъжесветци. Сред тях са и „стареца“ Иосиф Исихаст, на който лично му се явили „ангели“ за да му съобщят, че МОЖЕ ДА СЕ СЛУЖИ И ПО НОВИЯ СТИЛ, а също и Порфирий Кавсокаливит, който изпадал „в състояние, което му позволявало да вижда и в ЗЕМНИТЕ ДЪЛБИНИ, и в **ХАОСА НА НЕБЕСАТА**“, и Силуан Атонски, КОЙТО ПРЕПОРЪЧВА **ДА СИ „ДЪРЖИМ УМА В АДА“**, ОБЯСНЯВАЙКИ ЧЕ „САМ БОГ“ ГО НАУЧИЛ НА ТОВА, а също и въвежда нов богословски тезис за т. нар. **„ПРЕОБЪРНАТА ПИРАМИДА НА БИТИЕТО“ И МНОГО ДРУГИ ПРЕЛЪСТЕНИ ОТ БЕСОВЕТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПРЕЛЪСТИТЕЛИ**.

Ето и назидателната история на един от най-типичните техни представители:

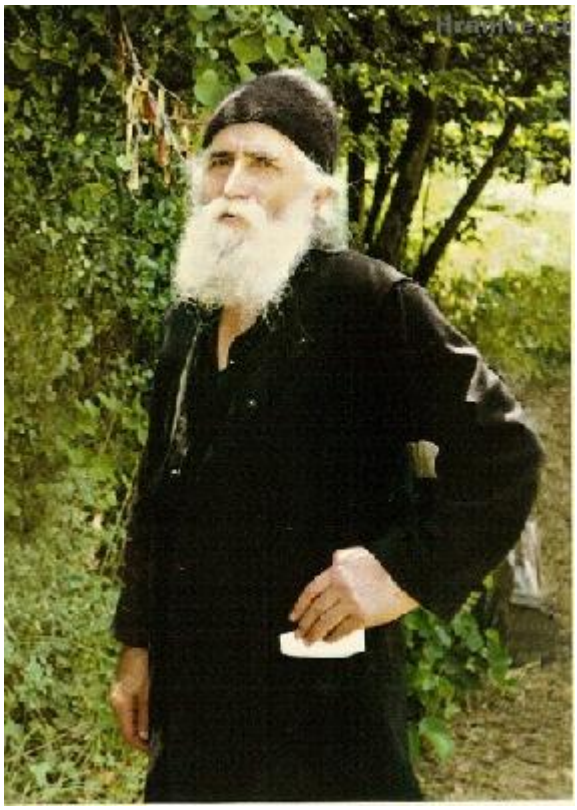

На аргумента, че новият календар е направен от папа, икуменическия „старец“ Паисий отговаряше: „Новият календар е направен от папа, а старият – от езичник” (*Нищо че юлианския календар е приет от светите отци и по него се е движил столетия църковния живот, нищо че по него са ставали реално евангелските събития, нищо че папата го е промени целенасочено, за да се раздели от празнуване в едно време с православните, нищо че тогава православната Църква АНАТЕМОСА папските промени – това няма значение за еретиците! "Стареца" влиза в пряко противоречие с думите на равноапостолния свети цар Константин, казани във връзка с приемане на ЕДИНЕН КАЛЕНДАР ПО ВРЕМЕ НА ПЪРВИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР (когато е решен разделящия верните въпрос за празнуване на Възкресение Христово): „**Нека благоразумието на ваша светост да размисли, колко непохвално и непристойно е, щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества**...“ (Светият равноапостолен цар Константин, „История Церкви, Книга I, главы 7, 10 и 11” Блаж. Феодорит Кирский.)*. Паисий отрича и Свещеното Предание на Църквата, което казва: *„Като ревнител на православието и благочестието, Юстиниан много се грижел за богослужението в православната Църква и за благолепието на храмовете като места за Богослужение. В своя свод закони той поместил, между другото, **ЗАКОН ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПОВСЕМЕСТНО ПРАЗНУВАНЕ** на празниците на Рождество Христово, Кръщение Господне и*

*Възкресение, Благовещение на Пресвета Богородица **и други**“ „Жития на светиите – житие на свети цар Юстиниан“ – Свети Димитрий Ростовски - б.р.*).

Ето как новостилния еретик е подвеждал хората към празнуване с католиците:

„– Колко църкви имате там, където живееш?

– Четири – отговорих и втора вълна от учудване ме връхлетя.

– По стария или по новия? – дойде третият гръм от ясно небе…

– Две по стария и две по новия – отговорих му.

– Ти в коя ходиш?

– Аз – в тази по стария, а жена ми – по новия.

– Виж. Ходи и ти там, където ходи жена ти – каза ми с категоричност и се готвеше да ми даде обяснения. Но за мен въпросът бе приключен. Нямах нужда от обяснения и доказателства… след това продължи с някои разяснения. Може би за да ги кажа на други. Може би и за да ги употребя за себе си във време на изкушение,..:

– И ние, разбира се, тук, на Света Гора, сме по стария календар. Но това е друго. Ние сме в единение с Църквата, с всички Патриаршии – и с тези, които са по новия, и с тези, които са по стария календар. Признаваме техните тайнства и те – нашите. Техните свещеници извършват съслужения с нашите…“

ТРЯБВА ДА СЕ УТОЧНИ, ЧЕ „ПАТРИАРШИИТЕ“, ЗА КОИТО ГОВОРИ „СТАРЕЦА“, СА БИЛИ ТОГАВА И СЕГА СА В ЛИТУРГИЙНО ОБЩЕНИЕ С КАТОЛИЦИ И ПРОТЕСТАНТИ, ОСЪЩЕСТВЯВАНО НА АСАМБЛЕИТЕ

НА ПАПАТА В АСИЗИ И НА СРЕЩИТЕ НА ССЦ. МНОГО ПРЕДИ ТОЗИ РАЗГОВОР „ВСЕЛЕНСКАТА ПАТРИАРШИЯ“ Е СВАЛИЛА АНАТЕМАТА НАД НЕРАЗКАЯНИТЕ ПАПИСТИ (На 7 декември 1965 г., Патриарх Атинагор I заедно с Павел VI обявява взаимно сваляне на анатемите от 1054 г.) И ТОЗИ АКТ НЕ Е ОТМЕНЕН И В МОМЕНТА! ТОЕСТ ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ „ЦЪРКВИ“, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ И ПРИЗНАВАТ „ЗАКОННОСТТА“ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКАТА „ПАТРИАРШИЯ“ СА ФАКТИЧЕСКИ УНИАТСКИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ!

Ето и как Господ наказва с дълги страдания и болезнена смърт поредния псевдосветия еретик новостилец:

„Болката и боледуването бяха станали за него почти естествено състояние... От началото на монашеския си живот дълги години страдаше от бронхектазии, от сгрешена диагноза и лечение, от храчене на кръв и на края - трудна операция... Когато оперираха белите му дробове, настина и му дадоха силни антибиотици,.. Получи язвен колит. Струваше му се “сякаш червата му се бяха обелили”. Оттогава здравето му стана много крехко. При най-малката настинка имаше дразнения, къркорене на червата и изкарваше пяна и кръв. Същото се получаваше и при употреба на някои храни. Беше много податлив на изстиване... С първите студове през септември започваше да пали зиданата печка,.. бе пострадал и на Синай, когато се бе опитал да вдигне един тежък гранитен камък. Болеше го много силно. Понякога се подпираше на два бастуна и му беше много трудно да посреща хората... През последните години имаше чести кръвоизливи в червата, които постепенно се увеличаваха още повече.

Кончината на Арий

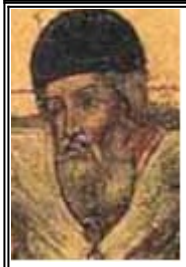

Интересна е дори физическата прилика между двамата еретици

Стигна до там да ходи до тоалетната по деветнадесет пъти за една нощ, без да има нужда - изхвърляше само кръв. **Лекарите не знаеха на какво точно се дължат кръвоизливите**... (***подобно на мъките на Арий, но без достигане на фаталния край, все още. Многократни предупреждения за вразумление, които така и не са обърнали упоритя, изпаднал в прелест еретически лъжесветия*** **– *б.р.***).

Изтощаваше се от кръвоизливите и голямата умора. Казваше: “Понякога ми иде да угасна”... Виждаше как силите го напускат. Болестта му се влошаваше, силното кръвотечение не преставаше... започна да усеща симптоми на припадане. Понякога дори припадаше в двора на килията си, а когато се съвземаше, благодареше на Бога, че никой не го е видял. Веднъж това се бе случило и при сняг. След това казваше: “Щяхте да ме намерите “като мех в снега”. През втората неделя на Великия пост през 1993 г., по време на светата Литургия в неговата църквица изтощението му стигна своя връх. Започна да диша тежко, очите му се отвориха широко, и за известно време дишането му напомняше предсмъртно хъркане... от голямата загуба на кръв лицето му бе станало съвсем бледо...

междувременно получил преплитане на червата. Червата се запушили,..

В болница “Теагенио” лекарите установили наличието на рак в напреднал стадий... Следвайки инструкциите на лекаря, ходел на лъчетерапия, докато раковото образувание не бъде готово за операция... Той самият имал по-голям проблем, защото червото му трябвало да се изпразва по тридесет пъти на ден при страшни болки... На 4 февруари 1994 година (н. к.) била извършена операцията. Било отстранено раковото образувание в дебелото черво, но болестта се развивала

страшно бързо. Получили се разсейки по черния и белия дробове. Било поставено временно изкуствено задно черво,..

По-късно отново била извършена операция и била възобновена функцията на червото. Също така приел и се подложил на химиотерапия. Чувствал силни болки при компютърната томография. Бил на инвалидна количка, с болки и треперел от студ... Когато дошло време да направи изследването, машината се повредила и в крайна сметка дошла кола и го откарали на друг томограф. Потвърдило се бързото разпространение на рака в черния и белия дроб... Едновременно с това имаше и задух. Имаше кислородна бутилка, която ползваше, когато много се затрудняваше. Болките ставаха все по-силни... Една сряда се приготви, като смяташе идващия понеделник да влезе в Света Гора. Но внезапно състоянието му се влоши...
Зад тези трудности и пречки се криеше волята Божия. Иначе казано - да бъде погребан навън, в света... Болките му постоянно се увеличаваха...

Старецът преживя последната нощ като мъченик... Изгуби съзнание за около два часа, а когато се съвзе, с тих глас рече: “Мъченичество, истинско мъченичество”, след което... почина.“

Редно е да спомена и някои от криптоикуменическите лъжеучители.

Сред ***стълбовете на старостилния икуменизъм е*** „противостоящия“ лъжемитрополит Киприан (Куцумбас).

Умрелия в общение с Р"П"ЗЦ „митрополит“ Киприан (Куцумбас), с ужасено и вкаменено ***ПРИ ВИДА НА ЧАКАЩИТЕ ГО ДЕМОНИ*** *лице, на което дори не успели да затворят устата. Свидетели на погребението казват, че физиономията на ересиарха, веднага след изпускане на духа, се е втвърдила като кокал, ЯВНО* ***ЗА ДА ЗАПЕЧАТА УЖАСА ПРЕД ДВЕРИТЕ НА АДА И ДА ПРЕДУПРЕДИ ВСИЧКИ УЧАСТВАЩИ, ПАЛЕЩИ СВЕЩИ, МОЛЕЩИ СЕ, ПРИЕМАЩИ "БЛАГОСЛОВЕНИЕ", КРЪЩЕНИЕ, ДРУГИ ТАЙНСТВА И ТРЕБИ В САТАНИНСКИТЕ ЦЪРКВИ НА ИКУМЕНИЗМА***

В своите „Еклезиологични тезиси“ той ИЗДИГА **НЕБИВАЛА И НЕЧУВАНА ФОРМУЛИРОВКА ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЦИ: „ЛИЦА, ЗАБЛУДИЛИ СЕ В ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ВЯРАТА, И С ТОВА СЪГРЕШИЛИ, НО ВСЕ ОЩЕ НЕОСЪДЕНИ НА ЦЪРКОВЕН СЪД, КОИТО СЕ ЯВЯВАТ ЗАБОЛЕЛИ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА“**. (*Цит. по: Киприан (Куцумбас), митр. Экклезиологические тезисы, или Изложение учения о Церкви для православных, противостоящих ереси экуменизма. Фили. Аттика. Греция.1993, главы 3,4.*)

САМА ПО СЕБЕ СИ ИДЕЯТА ЗА ЧЛЕНСТВО В ЦЪРКВАТА

БЕЗ ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЯДВАНЕ НА ВЯРАТА Е АБСУРДА, ОСОБЕНО КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ ИКУМЕНИЗМА Е СВРЪХ ЕРЕС, В КОЯТО ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИТЕ ИМАТ ОБЩА ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ (ТЕОРИЯ НА КЛОНКИТЕ) И ОБЩО СЛУЖЕНИЕ (ЛИМСКА ЛИТУРГИЯ) С ПОЧТИ ВСИЧКИ ОТДАВАНА ОСЪДЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНИТЕ СЪБОРИ ЕРЕСИ!

СПОРЕД УЧЕНИЕТО НА ОТЦИТЕ „КОЙТО НЕ ИЗПОВЯДВА ВЯРАТА НА ЦЪРКВАТА СЕ НАМИРА ИЗВЪН ЦЪРКВАТА *(Св. преп. Иоан Касиан Римлянин*) (*Цит. по: Серафим (Алексиев); Сергий (Язаджиев). Почему православному христианину нельзя быть экуменистом? СПб. 1994, с. 19*.).

СВЕТОТО ПИСАНИЕ НИ ДАВА ЯСНО ПОНЯТИЕ ЗА „САМООСЪЖДАНЕТО“ НА УПОРИТИТЕ ЕРЕТИЦИ (Тит. 3,10-11; Ин. 3,18; 2 Пет. 2,1). НЕ САМО ЕРЕТИЦИТЕ, НО И НЕРАЗКАЯЛИТЕ СЕ ГРЕШНИЦИ, КАТО МЪРТВИ ЧЛЕНОВЕ, СЕ ОТСИЧАТ ОТ ТЯЛОТО НА ЦЪРКВАТА.

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ КИПРИАН, Р"П"ЗЦ И МНОГО ОТ ОСТАНАЛИТЕ СТАРОСТИЛНИ ИКУМЕНИСТИ ГОВОРЯТ, ЧЕ НОВАТА ЕРЕС ТРЯБВА ДА СЕ ОСЪДИ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОТ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР. АБСУРДА, ИЗЧИСЛЕНАТА НЕВЪЗМОЖНОСТ И БЕЗСМИСЛИЕ НА ТАЗИ МИСЪЛ СТАВА ЯСЕН СЛЕД КАТО ВИДИМ, ЧЕ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР НЕ Е ИМАЛО ПОВЕЧЕ ОТ ХИЛЯДА ГОДИНИ, А В ТОВА ВРЕМЕ СА НАИЗЛЕЗЛИ МНОЖЕСТВО ДРУГИ ЕРЕСИ, КОИТО САМОВОЛНО СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ ТЯЛОТО ХРИСТОВО И СА БИЛИ ОСЪЖДАНИ НА ПОМЕСТНИ СЪБОРИ.

ПО ИЗВРАТЕНАТА ЕРЕТИЧЕСКА ЛОГИКА НА КИПРИАН, Р"П"ЗЦ И ДРУГИТЕ С ТЯХ, НАПРИМЕР КАТОЛИЦИТЕ, СТАРООБРЯДЦИТЕ ИЛИ МНОЖЕСТВОТО ПРОТЕСТАНТСКИ ЗАБЛУДИ СЪЩО СЕ ЯВЯВАТ „БОЛНИ ЧЛЕНОВЕ“ НА ЦЪРКВАТА, КОИТО ОЩЕ ЧАКАТ СВОЕТО ОСЪЖДАНЕ НА НЯКАКЪВ ИМАГИНЕРЕН, БЪДЕЩ, НИКОГА

НЕОСЪЩЕСТВИМ „ВСЕЛЕНСКИ“ СЪБОР!

ЦЪРКВАТА НИКОГА НЕ СЕ Е ПРИДЪРЖАЛА КЪМ ПОДОБНИ ИЗМИСЛИЦИ, КОИТО ВНУШАВА „МИТР.“ КИПРИАН И КОИТО СА ПРИЕТИ ОТ Р"П"ЗЦ И ВСИЧКИ ДУХОВНО ОБЩУВАЛИ И ОБЩУВАЩИ С ТЯХ!

ПОДОБНИ ИЗВРАТЕНИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ТЕЗИСИ РАЗВИВА И МАТЕЙ КАРПАТАКИС, ОСНОВАТЕЛЯ НА МАТЕЕВИЯ СИНОД В ГЪРЦИЯ, КОЙТО ГОВОРИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ПРОКЛЯТИЕТО И ВЕЧНИЯ ОГЪН НА НЯКОИ „ПРАВЕДНИ“ ИКУМЕНИСТИ, КОИТО „НЕ БИЛИ ЧУВАЛИ ЗА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО“ (*Житие на Матей Карпатакис*), МОЖЕ БИ ЗАЩОТО И ТЕ СА ПРОСТО „БОЛНИ“ ЧЛЕНОВЕ НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, КОИТО ЩАСТЛИВО СА УМРЕЛИ ТЕЛЕСНО ПРЕДИ БЪДЕЩИЯ „БЛЕНУВАН“, НО НЕОСЪЩЕСТВИМ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР.

Ето цитат съдържащ ЕРЕТИЧЕСКО ЛЪЖЕУЧЕНИЕ НА МАТЕЙ КАРПАТАКИС:

„Попитах го, имайки предвид онези, които тръгнаха по новия календар: „Нима всички тези хора ще отидат в ада“?

Той отговори:

– **Ако някой е непорочен и чист от грехове и никога не е чувал за Календара (нито стар, нито нов) – никога няма да види Божията светлина, но няма да влезе в огъня**.“

Възпоменания за Архиепископ Матей от г-жа Сирос от "*Житие на Матей Карпатакис*".

Това противоречи на всички Свети Събори и на Преданието на Църквата, което ясно ни казва, че дела без истинска вяра не спасяват никоя душа. Това

потвърждава и свети Василий Велики: “разколниците са откъснати от съгласието на членовете на Тялото и повече нямат благодатта на Светия Дух, пребиваваща с тях. Защото как те могат да дават на другите това, което нямат?”.

Лъжеучението псевдосветеца еретик Матей ФАКТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВЛЯВА ВИД ОРИГЕНИЗЪМ, ЗАЩОТО ОРИГЕН Е ТВЪРДЯЛ, ЧЕ НАКРАЯ ДОРИ И САТАНА ЩЕ СЕ ИЗБАВИ ОТ ВЕЧНИЯ ОГЪН!

Подобна на матеевата и киприановата еклезиологическа ерес развива и „митрополит“ Хризостом Флорински, от чиито синод в последствие се нароят множеството старостилни криптоикуменически формации в Гърция. Той проповядва, че новокалендарците е възможно “само потенциално, но не фактически, (действително), да са схизматици, тъй като нововъведението в календара не е било официално осъдено”, сякаш решенията на много Всеправославни и Поместни събори от миналото не са били прилагани.

Фрапиращи са изказвания на Хризостом Флорински в които той обявява, че "новокалендарната “Майка-Църква” се явява хранилище и източник на благодатта". На 14.11.1945 г. Флорински заявява в статия във вестник “Елевтерия” (“Свобода”), че той никога “абсолютно в никакъв случай няма да посвещава епископи", защото, според него, старостилците не представляват църква, а по-скоро само “стража” против иноверията на официалната църква.

Лъжливата еклезиология на Хризостом го води към други странни надежди и съждения. През 1944 г. в своя “Меморандум за бъдещия Всеправославен събор” той пише:

“Триумфът на Църквата Христова (в СССР) е достигнат с всемогъщата сила Христова, Който, като свои средства и органи използва забележителния ръководител Сталин и

неговите великолепни съратници, политици и генерали. Това е “изменение на десницата на Всевишния” (Пс. 76, 11).

„Митрополит“ Хризостом Флорински се надява, че Московският събор, (планиран за 1947 г., но състоял се през юли 1948 г.), който е проведен с цел – признаването на Сергианската московска „патриаршия“ от ВСИЧКИ поместни православни църкви, ще обсъди и успокои календарния проблем. Тия заявления и надежди на Хризостом обаче са съвършено неприемливи, защото всяко хвалебствие на комунистическия режим и особено от страна на духовната власт не може да бъде оценена иначе, освен като предателство и сергианска ерес.

През цялото това време „митрополит“ Хризостом Флорински продължава категорично да отказва да вземе участие в новите хиротонии на епископи, изпълнявайки обещанието си към новокалендарната йерархия. Подобно нежелание и поведение демонстрира и Матей Врестенски.

Така се стига до 1948 г., когато последния е останал сам „епископ“ в неговото матеево общество И КОГАТО В ТЕЖКО ЗДРАВОСЛОВНО СЪСТОЯНИЕ, С ЧАСТИЧНА ПАРАЛИЗА, Е „УПЪЛНОМОЩЕН“ от църковен събор, ръководен от „игумения“ Мариам и „протопрезвитер“ Евгений Томброс ДА ИЗВЪРШИ ЕДНОЛИЧНА ХИРОТОНИЯ! САМИ МОЖЕ ДА СИ ОТГОВОРИТЕ КАК ЕПИСКОП МОЖЕ ДА БЪДЕ „УПЪЛНОМОЩАВАН“ ОТ НИСШЕСТОЯЩИ, ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА ЖЕНА?! През

септември 1948 г., епископ Матей „ръкополага“ „архимандрит“ Гедеон Пасиос за „епископ“ Тримитунтски. „Игумения“ Мариам ДЪРЖИ НЕГОВАТА ПАРАЛИЗИРАНА РЪКА върху главата на новия "епископ". Заедно с него Матей ръкополага и Димитрий Солунски, Калист Коринтски и Андрей Патраски. Този акт скандализира голяма част от матеевците, които се присъединяват към „митр.“ Хризостом Флорински, приобщил огромно множество вярващи КЪМ СВОЯТА „ЦЪРКВА МАЙКА“. ТОВА ИЗЧИСЛЕНО ОБРЪЩАНЕ НА ХОРА В ИКУМЕНИЧЕСКАТА ЕРЕС ПРОДЪЛЖАВА И ПОСЛЕ, С ПЪЛНА СИЛА.

„Митр.“ Киприан (Куцумбас), А СЪОТВЕТНО И СЪГЛАСНАТА С НЕГО Р"П"ЗЦ, изказват и БОГОХУЛНОТО МНЕНИЕ, ЧЕ „ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА ДНЕС Е РАЗДЕЛЕНА“. „ТОЗИ, КОЙТО ПРОПОВЯДВА ЕРЕС И ТОЗИ, КОЙТО ВНАСЯ НОВОВЪВЕДЕНИЕ РАЗДЕЛЯ ЦЪРКВАТА И НАРУШАВА НЕЙНАТА ЦЯЛОСТНОСТ И ЕДИНСТВО“... (*Экклезиологические тезисы..., главы 3,5.*)

„РАЗДЕЛЕНАТА“ НА РАЗЛИЧНИ КЛОНКИ ЦЪРКВА Е ФАКТИЧЕСКИ ОСНОВНАТА „БОГОСЛОВСКА“ ТЕОРИЯ НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ.

В заключение ще предупредим, че който почита лъжесветци ще наследи тяхната участ в ада? *(Виж 34-то правило Лаод. съб.).*

Важно е също да се спомене, ЧЕ **НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРИЗНАВАТ И КАНОНИЗАЦИИТЕ НА СВЕТИИ, ПРИЕТИ ОТ ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ СЛЕД 1800-ТА ГОДИНА**.

Цитирайки отново стиха от Свещеното Писание, където пише „водени от СВОИТЕ ПОХОТИ, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха“ (2 Тим. 4:3), В ЗАКЛЮЧЕНИЕ ЩЕ КАЖЕМ, ЧЕ МНОГО ОТ СЪВРЕМЕННИТЕ

ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИ ОБИЧАТ ДА СЕ УПОВАВАТ НА СЪВРЕМЕННИ ЛЪЖЕСВЕТЦИ, ОПРАВДАВАЙКИ СВОЕТО ОТСТЪПЛЕНИЕ, НЕРАДЕНИЕ, УНИНИЕ, НЕСЪПРОТИВА И **СЪГЛАСЯВАНЕ СЪС ЗЛОТО**.

ТЕ ОСОБЕНО МНОГО ХАРЕСВАТ ДА ЦИТИРАТ ЛЪЖЕЕПИСКОПА, ЛЪЖЕУЧИТЕЛ, ПСЕВДОСВЕТЕЦ И СИНКРЕТИЧЕСКИ ЕРЕТИК-ЕДИНОВЕРЕЦ ИГНАТИЙ БРЯНЧАНИНОВ, КОЙТО КОЩУНСТВЕНО ЗАЯВЯВА:

„Отстъплението е допуснато от Бога. Не се опитвай да го спреш с немощната си ръка... Отдръпни се,.. повече не се иска от тебе.“ *„Солта губи силата си“*

Така богохулния орденоносец ОТНОВО И ИЗЦЯЛО ПРОТИВОРЕЧИ НА СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ, СВЕЩЕНОТО ПРЕДАНИЕ И НА СВЕТИТЕ ИЗПОВЕДНИЦИ НА ВЯРАТА, КОИТО ЗАЯВЯВАТ:

“Знаеш признаците на Антихриста – не само сам ги помни, но и на всички ги разгласявай **НЕУМОРНО**.“ свети Кирил Йерусалимски;

„еретиците никога няма да се върнат към Църквата, ако ние сами ги утвърждаваме в мисълта, че и те имат църква и тайнства“ - свети Киприан Картагенски;

„Не участвувайте в безплодните дела на тъмнината; напротив, **ИЗОБЛИЧАВАЙТЕ ГИ**“ (Ефес.5: 11);

„понеже със сърце се вярва за оправдаване, а с уста се изповядва за спасение“ - (Рим. 10:10)

„С мълчание се извършва предателство към Бога“ - свети Григорий Богослов;

„и което чуете на ухо, разгласявайте от покривите.” (Мат. 10:27)

„Всеки, който противодейства на нарушението на Божиите или църковните заповеди, е изповедник.” свети Теодор Студит;

"Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат" (Мат. 18:7)

"И за това Бог ще им прати действие на заблуда, за да повярват на лъжата, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а **обикнали неправдата**" (2 Сол. 2:11-12).

Не случайно еретика синкретист единоверец Игнатий Брянчанинов обяснява, че не трябва да се опитваме да спрем отстъплението.

В следващия цитат ще видим как ЕРЕТИЧЕСКИЯТ СЛУЖИТЕЛ НА ДЯВОЛА ДИРЕКТНО ЗАЯВЯВА, ЧЕ **РУСКИЯТ НАРОД Е ДЛЪЖЕН ДА СТАНЕ ОСНОВНО ОРЪЖИЕ НА АНТИХРИСТА**. НА ВСИЧКО ОТГОРЕ, КНЯЗЪТ НА МРАКА БИВА ВЪЗХВАЛЕН И ПРЕВЪЗНЕСЕН ОТ ЖИДОМАСОНА ОРДЕНОНОСЕЦ БРЯНЧАНИНОВ КАТО **НАЙ-ВЕЛИК ГЕНИАЛЕН ЧОВЕК**, КОЙТО ЩЕ СТАНЕ СВЕТОВЕН ВЛАДЕТЕЛ:

„Наскоро един английски държавник, на среща, на която обсъждаха какво да правят срещу руснаците, възкликна: „Оставете на мира този народ, над който е специалната ръка на Съдбата“...

народът може и ТРЯБВА да стане инструмент на ГЕНИЯ НА ГЕНИИТЕ, който най-накрая ще реализира идеята за СВЕТОВНА МОНАРХИЯ“

„Избранные письма. Письма к монашествующим. Письмо 44“ - „святитель“ Игнатий (Брянчанинов)

Ето с каква радост ересиарха-глашатай на сатана се

възхищава на пагубната роля на неговия народ в последните времена, която е описана в Богооткровените пророчества:

„Русия трябва да се разплати с Европа. На Русия е определено голямо значение. Тя ще доминира във вселената... В 38-та и 39-та глава на книгата на пророк Иезекииля се описва силата и големият брой на северния народ, наречен Рос; **този народ трябва да постигне огромно материално развитие ПРЕДИ КРАЯ НА СВЕТА И С НЕГОВИЯ КРАЙ ДА ПРИКЛЮЧИ ИСТОРИЯТА на скитанията на човешкия род по земята**.

На тези глави от книгата на пророк Иезекииля се обосновава и 20-та глава на Апокалипсиса, споменавайки за големият брой войски, които ще бъдат в нашата държава, като ги оприличава на морския пясък.

Свети Андрей Кесарийски, тълкуващ 20-та глава от Апокалипсиса и намирайки пророчеството ѝ идентично с пророчеството на Иезекииля, казва: „На север има народ, скрит от другите народи от Божията ръка, народ най-многоброен и войнствен. Преди края на света той внезапно ще се открие и ще победи всички народи.“

Точно!“

„Письма Н.Н.Муравьеву-Карскому. 26-е ноября 1862-го года. Письмо 29“ - святитель Игнатий (Брянчанинов)

Ето какво се казва в 20 глава на Откровението на свети Иоан Богослов:

„А кога се свършат хилядата години, сатаната ще бъде пуснат от тъмницата си, и ще излезе да прелъсти народите по четирите краища на земята, Гога и Магога, и да ги събере за война; броят им е колкото морският пясък. *(Откр. 20:7,8)*

Ето и тълкуването: „Тогава сатана, като бъде освободен от неговия затвор, ще измами всички народи, а Гог и Магог ще подбуди към война за опустошаване на вселената. Някои хора смятат, че Гог и Магог са скитските среднощни народи, които наричаме хуни, най-многобройният, както виждаме, и най-войнственият от всички земни царства и народи; и само от Божествената ръка, до освобождението дяволът, те са възпрепятствани да завладеят цялата вселена.

Трябва да знаете това, че и Иезекииля пророкува за тези народи, че в последните дни те ще дойдат с голяма сила, за да нападнат земята на Израел.“

„Тълкуване на Откровението на свети Иоан Богослов. Глава 63. За Гог и Магог“ Свети Андрей Кесарийски

Ето и какво е написано в 39 глава на книгата на пророк Иезекииля

„Ти пък, сине човешки, изречи пророчество против Гога и кажи: тъй казва Господ Бог: ето, Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рош (Рос), Мешех и Тувал! Ще те върна и ще те поведа, ще те изведа от северните краища и ще те доведа на Израилевите планини.“ (Иез. 39:1,2).

Много показателно е изказването на професорът от Московската духовна академия А. И. Осипов относно написаното от Брянчанинов:

„Какъв ужас. Аз потреперих, когато за първи път прочетох това. После помислих и разбрах, че **това е точно така**. Ето какво ние чакаме – не святост, не подвижничество, А ЦАР, ПРЕД КОГОТО ДА ПРИПАДНЕМ!

В никой друг народ няма такова очакване, такава жажда за цар, както у нас. Това е поразителен факт – чакаме и чакаме. За това непрекъснато пишат статии, книги: „Дайте, чакаме…“. И ще получите! Ще си го получим в тази своя жажда.

Това е ситуация, която разкрива действително какво ни харесва, какво очакваме – не Бог, не спасение, не святост, съвсем не това! **НАС НИ Е НУЖНО МОГЪЩЕСТВО, СИЛА, МАТЕРИАЛНО БЛАГОПОЛУЧИЕ И ЦАР ПОМАЗАНИК**!

И „пророка ще го помаже“, ще го посочи.

Но какъв ще е този пророк? От кой бог? По какви признаци? Ах, ах, ах – направо изпълнение на Апокалипсиса!

И както пише Иоан Богослов „и ще му се поклонят всички народи“.

НО НАЙ-ЖАЛКОТО Е, ЧЕ ТОЧНО НАШИЯТ НАРОД ЩЕ СТАНЕ НЕГОВОТО ОРЪДИЕ И ЩЕ ГО ИЗДИГНЕ! И НИЕ ПЪРВИ ЩЕ МУ СЕ ПОКЛОНИМ! Ето това е най-страшното. Оказва се, че именно той ни е нужен!“

Източници:

- Правила Святых Апостол и святых отец с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благозвонница 2000. - VIII, [2], 12, 5-626 с.; II, 1-626 с.; Правила святых Вселенских Соборов с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Сибирская благозвонница, 2011. - 737, [13] с.; Правила святых Поместных Соборов с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благозвонница, 2011. - 879, [1] с.

- Деяния Великого Московского Собора 1667 года. стр. 8

- „Слово о смерти“ - Игнатий (Брянчанинов)

- „Письмо к графу Н.А. Протасову о присоединении к единоверческой церкви раскольнического священника Петра Ермилова – Русанова“ Филарет Московский (Дроздов)

- „Солта губи силата си“ - Аверкий Таушев

- Житие на Серафим Саровски съставено от "смч." "митр." Серафим (Чичагов) (1856–1937)

- Летописи Серафимо-Дивеевского монастыря" - „святителя“ Серафима Чичагова

- "На берегу Божией реки" - С. А. Нилус

- Копия „о великой Дивеевской тайне“ из семейного архива Флоренских, машинопись начала XX века, с первоисточников Н. А. Мотовилова

- „Преподобный старообрядец Серафим Саровский. — глава из книги В. В. Смирнова «Падение III Рима»“;

- „Церковная «реформа» XVII века. М., 2003“ - Кутузов Б. П.

- „Преподобный Серафим Саровский: предания и факты“ - В. А. Степашкин.

- В. Шеремет. Босфор. Москва, 1995, стр. 241, стр. 228.

- „Международная жизнь“. Москва, 1963, № 11, стр. 146, 147, 148.

- Обращение Священного Синода ко всем чадам Православной Российской Церкви по поводу отречения Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять власть до решения Учредительного Собрания. 1917 г.

- „Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин

- Деяния II Всезарубежного Собора РПЦЗ. Белград. 1939, с. 402.

- Догмат Искупления - Антоний (Храповицкий), митр. Сремски Карловцы 1926. с. 31.

- “Опыт Христианского Православного Катихизиса” - Антоний (Храповицкий)

- „Старецът Силуан“ – архим. Софроний Сахаров

- „Жития на светиите“ – Свети Димитрий Ростовски

- „Животът на Стареца Паисий Светогорец” от „иеромонах“ Исаак. Света Гора, Атон, 2006 г., стр. 515−518.

- „Сеющий скудно, скудно и пожнёт“ – Сапелкин Н.

- „Старецът Паисий от Света Гора“ от „иеромонах“ Христодулос

- Экклезиологические тезисы, или Изложение учения о Церкви для православных, противостоящих ереси экуменизма. Фили. Аттика. Греция.1993, главы 3,4,5. - Киприан (Куцумбас), митр.

- Почему православному христианину нельзя быть экуменистом? СПб. 1994, с. 19. - Серафим (Алексиев); Сергий (Язаджиев)

- „Письма Н.Н.Муравьеву-Карскому. 26-е ноября 1862-го года. Письмо 29“ - святитель Игнатий (Брянчанинов)

- „Избранные письма. Письма к монашествующим. Письмо 44“ - „святитель“ Игнатий (Брянчанинов)

- „Тълкуване на Откровението на свети Иоан Богослов. Глава 63. За Гог и Магог“ Свети Андрей Кесарийски

(Православни будители предупреждават, че някои от източниците може да съдържат, в някои пасажи от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация и да водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“).

buditeli.info © 2017